

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Окунькова Станіслава Сергійовича щодо офіційного тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудоного кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі

м. К и ї в
29 грудня 2002 року
№ 72-у/2002

Справа № 2-61/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича – суддя-доповідач,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Окунькова Станіслава Сергійовича щодо офіційного тлумачення

частини першої статті 58 Конституції України і Закону України "Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України" від 22 лютого 2000 року № 1483-III (Голос України, 2000 р., 29 березня) стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі.

Заслухавши суддю-доповідача Євграфова П.Б. і дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Окуньков Станіслав Сергійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України "Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України" від 22 лютого 2000 року № 1483-III стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі.

На думку заявника, суд, призначаючи покарання у виді смертної кари, керувався чинним на той час Кримінальним кодексом України, положення якого в частині встановлення такого виду покарання суперечили Конституції України від 28 червня 1996 року, що підтверджується Рішенням Конституційного Суду України від 29 грудня 1999 року № 11-рп/99 (справа про смертну кару).

17 серпня 2002 року Дніпропетровський обласний суд на підставі Закону України "Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України" змінив вирок Окунькову С.С. у частині засудження його до смертної кари на довічне позбавлення волі, з чим він не згоден, оскільки вважає, що суд надав зворотної дії в часі положенню цього Закону, яким погіршується його правове становище.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень Ухвалою від 28 листопада 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Окунькова С.С. на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам,

передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Згідно з положеннями статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У клопотанні Окунькова С.С. відсутнє обґрунтування неоднозначного застосування судами України частини першої статті 58 Конституції України і Закону України "Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України" стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі.

Про однозначне застосування судами загальної юрисдикції зазначених положень Конституції України та цього Закону стверджується в листі Верховного Суду України. До того ж Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 9 лютого 1999 року № 1-рп/99 (справа про зворотну дію в часі законів та інших нормативно-правових актів) дав офіційне тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України.

Отже, підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі немає.

Враховуючи наведене і керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 49, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Окунькова Станіслава Сергійовича щодо офіційного тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України "Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України" стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним

позбавленням волі, на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ